

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Rok IV. Nr 17 (741) Białystok, czwartek 21 stycznia 1954 r. A Cena 20 gr

W 30 rocznicę śmierci Włodzimierza Lenina

W 30 ROCZNICĘ ZGONU WŁODZIMIERZA LENINA

W sercach setek milionów ludzi pracy Lenin żyje i żyć będzie poprzez wieki

Uroczysta akademія w Warszawie

WARSZAWA. — 20 bm. przedstawiciele ludu pracującego stolicy zgromadzili się w sali Państwowego Teatru Polskiego na uroczystej akademii, zorganizowanej w 30 rocznicę śmierci Włodzimierza Lenina przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Akademii przewodniczył Przewodniczący KC PZPR, Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut.

W prezydium zasiadli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim na czele, członkowie rządu, przedstawiciele władz naczelnych organizacji politycznych i społecznych, świata nauki i kultury oraz wybitni przodownicy pracy.

Obok przewodniczącego akademii — Bolesława Bieruta zajęli miejsce w prezydium ambasador ZSRR w Warszawie — G. Popow.

Na uroczystości obecni byli przedstawiciele dyplomatycznych państw obozu pokoju.

W głębi za prezydium umieszczono na tle czerwieni popiersie Włodzimierza Lenina w otoczeniu flag czerwonych i biało-czerwonych. Powyżej — lata: 1924—1954.

Orkiestra gra hymn Polski i ZSRR.

Akademie zagają przewodni-

czący KC PZPR, Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut.

Słowa przewodniczącego KC PZPR, w którym powiadamia o nadaniu sztandarowej budowli socjalizmu w naszym kraju — kombinatowi metalurgicznemu w Nowej Hucie imienia Lenina, uczestnicy akademii przyjmują z gorącym uznaniem.

Następnie wygłasza referat członek Biura Politycznego KC PZPR — Edward Ochab (streszczenie referatu podamy w numerze jutrzejszym).

Zebrani w skupieniu słuchają

referatu. Końcowe słowa mówcy, w których stwierdza, iż we wdzięcznych, kochających sercach setek milionów ludzi pracy wszystkich ras i wszystkich kontynentów, Lenin żyje i żyć będzie poprzez wieki — przyjmują zgromadzeni mocnymi oklaskami.

Orkiestra gra „Międzynarodówkę”, której słowa podejmuje uczestnicy akademii.

W części artystycznej akademii, którą wypełniły rewolucyjne pieśni, poezja i muzyka wystąpili czołowi artyści polscy.

Akademія w Białymstoku

Wczoraj, w dniu 30-tej rocznicy śmierci genialnego wodza międzynarodowego proletariatu i wielkiego twórcy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego — Włodzimierza Iljicza Lenina — odbyła się w sali teatru im. Al. Węgierki w Białymstoku uroczysta akademія. W prezydium akademii zasiadło kierownictwo białostockiej organizacji partyjnej, przedstawiciele władz, organizacji masowych oraz czołowi przodownicy pracy.

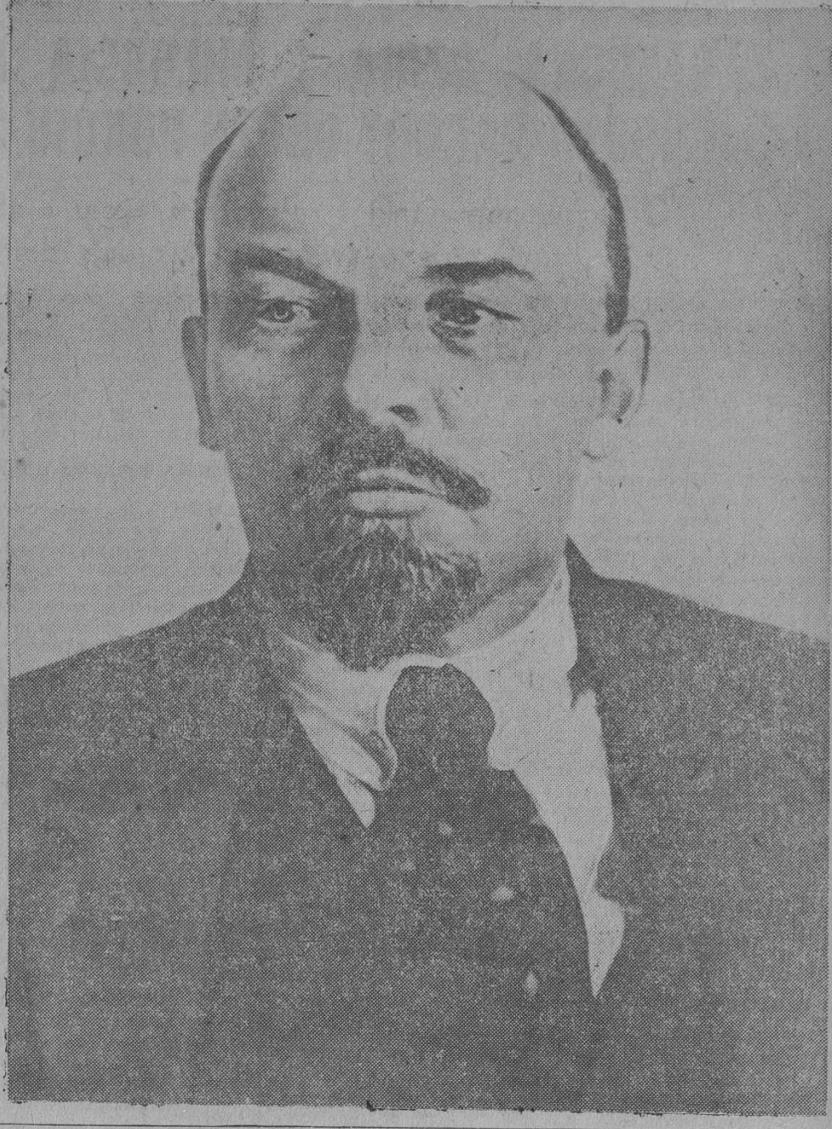
Po zagajeniu akademii przez sekretarza KM PZPR, tow. M. Wysockiego w głębokim skupieniu wysłuchali licznie zebrani mieszkańcy Białegostoku referatu sekretarza propagandy KW PZPR

tow. M. Książę. Gdy mówca mówił o wielkiej trosce W. I. Lenina o losy narodu polskiego, o bezcennych zdobyczach naszej partii i narodu, uzyskanych z pracy i walki o ustrój sprawiedliwej społecznej najgenialniejszego człowieka naszych dziejów — na sali wybuchły gorące, długotrwałe oklaski.

Dzięki Wielkiemu Leninowi, naród polski otrzymał dwukrotnie z rąk bratnich narodów radzieckich niepodległość i wolność, a dziś kierowany przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, w codziennej swej pokojowej, twórczej pracy, korzysta z pomocy, przyjaźni i doświadczeń narodów Kraju Rad, buduje coraz dostatniejsze i radośniejsze życie.

Wśród burzliwej owacji na cześć kierowniczki narodu polskiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego towarzysza Bolesława Bieruta, uroczystą akademię zakończono odśpiewaniem obojowego hymnu międzynarodowej klasy robotniczej — Międzynarodówki.

Po części oficjalnej odbyła się bogata część artystyczna. (rk)

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów PRL o nadaniu zakładom metalurgicznym w Nowej Hucie — imienia Lenina

WARSZAWA (PAP). Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podjęły dnia 20 stycznia 1954 r. następującą uchwałę:

Dla uczczenia pamięci Włodzimierza Lenina w 30 rocznicę Jego zgonu, postanawia się zakładom metalurgicznym w Nowej Hucie nadać nazwę „Huta imienia Lenina”.

Uroczystości związane z nadaniem zakładom metalurgicznym w Nowej Hucie imienia Lenina

odbędą się dnia 21 bm. w Nowej Hucie.

ZAKOŃCZONO PRACE PRZY PIERWSZYM KOTLE WYSOKOPRĘŻNYM

KRAKÓW — NOWA HUTA. — Na 18 godzin przed zaplanowanym w harmonogramie terminem, załogi budowlano-montażowe zatrudnione w rejonie nowohuckiej siłowni zameldowały o zakończeniu zasadniczych prac przy kotle wysokoprężnym nr 1 i urządzeniach doprowadzających parę do turbomuchaw. W ten sposób umożliwiony został terminowy rozruch poszczególnych agregatów i kotła, a następnie turbiny i turbomuchaw oraz dobre przygotowanie całego rejonu siłowni do eksploatacji.

Jest to poważne osiągnięcie całej załogi — robotników, majstrów, techników i inżynierów, którzy po zaznajomieniu się z wytycznymi IX Plenum partii wzmagali wysiłki nad skróceniem terminów wszystkich prac montażowo-budowlanych i dostosowaniem ich do węzłowego zagadnienia: uruchomienia siłowni.

Na masowce, która odbyła się 19 bm., budowniczy siłowni, której terminowe uruchomienie warunkuje planowe rozpoczęcie produkcji przez wielkie piece, stalownie, aglomerownie, koksownie i walcownie — podjęli szereg nowych zobowiązań.

I tak załoga postanowiła wy-

konać wcześniej wszystkie prace przy budowie pompowni stopnia II, tak aby można było przelać ten obiekt do pełnej eksploatacji na 2 dni przed terminem. O 5 — 10 dni ma być skrócone wykonanie robót przy innych obiektach.

Cenny dar NRD dla Polski

BERLIN. — Polskie zbiory artystyczne i architektoniczne wzbogaciły się o cenny dar, jaki stanowi 36 sztuków starego Gdańska oraz planów architektonicznych miasta, pochodzących z osobistej kolekcji znanego pisarza niemieckiego Willi Bredla.

Zostały one wręczone ambasadorowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Niemieckiej Republice Demokratycznej ob. J. Izydorczykowi przez Willi Bredla z prośbą o przekazanie rządowi polskiemu.

Nowa zwyczajka cen w Niemczech zach.

BERLIN. — Jak podaje Agencja ADN, w Niemczech zachodnich nastąpiła nowa zwyczajka cen artykułów powszechnego użytku i usług. Zwyczajka ta dotyczy przede wszystkim artykułów spożywczych. Podrożały również koleje (22 proc.), opłaty przesyłek pocztowych zagranicznych — o 25 proc., a krajowych — o 50 proc. itd.

Depesza kondolencyjna w związku ze zgonem M. F. Szkiariatowa

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Moskwa

Droży towarzysze! Komitet Centralny PZPR wyraża głębokie współczucie z powodu śmierci towarzysza Matwieja Fiodorowicza Szkiariatowa, członka KC KPZR, przewodniczącego Komitetu Kontroli Partyjnej przy KC KPZR.

W imieniu polskich mas pracujących żegnamy z żalem wraz z Wami wybitnego i zasłużonego działacza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i państwa radzieckiego, który całe swe ży-

cie poświęcił wielkiej sprawie wyzwolenia i szczęścia ludu pracującego.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Naród radziecki złożył hołd pamięci M. F. Szkiariatowa

Złożenie wieńca u trumny M. F. Szkiariatowa przez ambasadora PRL w Moskwie

MOSKWA. — W dniu 19 stycznia br. masy pracujące Moskwy żegnały jednego z najstarszych działaczy partii komunistycznej i państwa radzieckiego, członka Komitetu Centralnego KPZR, przewodniczącego Komitetu Kontroli Partyjnej przy KC KPZR, członka Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Matwieja Fiodorowicza Szkiariatowa.

W Sali Kolumnowej Domu Związków Zawodowych na wysockim katafalku wśród kwiatów i zieleni palm umieszczono trumnę z ciałem zmarłego. U wejścia wisiał opuszczony olbrzymi czerwony sztandar okryty krepa. Przy trumnie złożono mnóstwo wieńców. Na jednym z nich widniał napis: „Matwiejowi Fiodorowiczowi Szkiariatowowi od KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR”. Wieńce złożono również od Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Obwodowego i Miejskiego Komitetu Moskiewskiego KPZR, od Komitetu Kontroli Partyjnej przy KC KPZR, od Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego, od krewnych zmarłego.

U trumny ofiarnego bojownika o wielką sprawę komunizmu pełnili wartę honorową G. M. Malenkow, W. M. Molotow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, M. A. Susłow, P. N. Pospiełow, N. N. Szatalin.

Co pięć minut zmieniała się warta honorowa. Pełnili ją również N. M. Szwernik, P. K. Ponomarenko, I. F. Piegow, I. F. Tewosjan, A. N. Kosygin, W. A. Malyszew, N. A. Michajłow, N. M. Piegow, M. A. Jasnów, ministrowie, marszałkowie, generałowie i admirałowie, partyjni i radziecki aktyw Moskwy, robotnicy, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego.

Przed trumną M. F. Szkiariatowa przeszły dziesiątki tysięcy ludzi pracy.

Rozwija się współpraca kulturalna między Polską a Rumunią

WARSZAWA (PAP). — W dniach od 11 do 16 stycznia br. obradowała w Warszawie polsko-rumuńska komisja mieszana dla opracowania planu realizacji umowy o współpracy kulturalnej na rok 1954. Obrady toczyły się w serdecznej atmosferze.

Plan umowy kulturalnej między obu krajami na 1954 rok został podpisany 16 stycznia br. Ze strony polskiej plan podpisał Jan Wilczek — wiceminister Kultury i Sztuki. Ze strony rumuńskiej — Nicolae Bellu — wiceminister Kultury.

Ostatnie WIADOMOŚCI

na stronie 6-ej

IDEE LENINA SĄ WIECZNIE ŻYWE Z GŁĘBOKĄ CZCІĄ I MIŁOŚCIĄ DLA WIELKIEGO LENINA OBCHODZĄ NARODY OBOZU POKOJU 30 ROCZNICĘ JEGO ZGONU

Odczyty, pogadanki i referaty o życiu i działalności Wielkiego Wodza ludzi pracy całego świata, w krajach demokracji ludowej i socjalizmu

Z głęboką czcīą i miłością dla Wielkiego Wodza ludzi pracy całego świata, obchodzą narody obozu pokoju, demokracji i socjalizmu 30 rocznicę zgonu twórcy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i pierwszego państwa socjalistycznego.

PEKIN. — W Phenianie, Wonsanie, Sinyjczu i innych miastach Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej trwają prace przygotowawcze do otwarcia wystaw poświęconych życiu i działalności Lenina. W kinach miejskich i wiejskich wyświetla się filmy „Lenin w 1918 r.", „Lenin w Październiku” i inne. Ukazały się specjalne wydania pisma Koreańskiego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z ZSRR — „Czoso Czinson” i dziennika „Czoso Munhwa”. Dzienniki KRL-D publikują artykuły poświęcone 30 rocznicy zgonu W. I. Lenina. „Zwycięskie idee Lenina” — to tytuł artykułu, który ukazał się w „Nodon Sinmun” z

dnia 18 bm. W miastach i wsiach odbywają się uroczyste zebrania żałobne.

MONGOLIA

ULAN - BATOR. — Prelegenci Ulan-Batorskiego Miejskiego Komitetu Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej wygłosili cykl odczytów pt. „Lenin — założyciel Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i państwa radzieckiego”, „Lenin — wierny przyjaciel narodu mongolskiego”. Referaty, odczyty i pogadanki o życiu i rewolucyjnej działalności Wielkiego Wodza ludzi pracy całego świata wygłaszane są w miejscowościach wiejskich, w

państwowych gospodarstwach rolnych i fermach hodowlanych Mongolii. Biblioteki i czytelnie zorganizowały zespołowe czytanie Dzieł Lenina. W klubach i świetlicach otwarto wystawy poświęcone 30 rocznicy zgonu Lenina oraz wystawy Jego dzieł.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

PEKIN. — Jak donosi prasa chińska w różnych miastach Chin odbywają się zebrania, na których wygłaszane są referaty o życiu i działalności największego człowieka naszej epoki, płomiennego bojownika o wolność i szczęście pracującej ludzkości, W. I. Lenina.

W Pekinie w centralnej bibliotece miejskiej otwarta zostanie 21 stycznia wystawa obrazująca różne etapy życia Lenina.

Prasa chińska publikuje liczne artykuły i reportaże autorów radzieckich i chińskich o wielkim twórcy partii komunistycznej i państwa radzieckiego. Organ KC Nowodemokratycznego Związku Młodzieży Chin — pismo „Czungocinlan” zamieszcza wspomnienia uczestnika III Zjazdu Komitetu o przemówieniu W. I. Lenina na tym Zjeździe. Artykuły o życiu i działalności Lenina, o zwycięskiej nauce leninizmu zamieszcza również inne dzienniki i pisma Chińskiej Republiki Ludowej.

BULGARSKA REPUBLIKA LUDOWA

SOFIA. — Ludzie pracy Bułgarii organizują wystawy dzieł Lenina, wydają gazetki ścienne, poświęcone 30 rocznicy Jego zgonu. Na odbywających się zebraniach poświęconych pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela proletariatu światowego wygłaszane są referaty o Jego życiu i nieśmiertelnym dziele.

Czynnie uczestniczą w przygotowaniach zebrań Towarzystwo Przyjaciół Bułgarsko-Radzieckiej. Na kursach języka rosyjskiego, w klubach konwersacji rosyjskiej wygłaszane są referaty i poga-

danki pt. „30 lat bez Lenina, szlakiem lenińskim”.

RUMUNIA

BUKARESZT. — W zakładach przemysłowych, instytucjach i uczelniach Rumunii zbierają się ludzie pracy, by złożyć hołd pamięci Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata. W kinach Bukaresztu i innych miast Rumunii wyświetla się film dokumentarny „Włodzimierz Iljicz Le-

nin” oraz filmy fabularne „Lenin w Październiku”, „Człowiek z karabinem”, „Jakub Swierdłow”, „Niezapomniany rok 1919” i inne.

Nakładem Wydawnictwa Literatury Politycznej ukazuje się XXIV tom Dzieł Lenina i I tom Dzieł Wybranych. Łączny nakład Dzieł Lenina, które wyszły z druku w Wydawnictwie Literatury Politycznej wynosi 3.615 tys. egzemplarzy.

W LUDOWEJ ALBANI

Dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, naród albański odnosi coraz to nowe sukcesy w budownictwie socjalizmu. Stopa życiowa mas pracujących stale wzrasta. Na zdjęciu: Budowa nowych domów mieszkalnych w Tiranie. (Fot — CAF)

POGARSZA SIĘ SYTUACJA MAS PRACUJĄCYCH W TRIZONII

Zapowiedź masowych redukcji w przemyśle zachodnio-niemieckim

Dyrekcja zakładów Eisen-und Stahlwerke Hoesch AG ogłosiła, że zwolnieni zostaną wszyscy robotnicy powyżej 65 lat

BERLIN. — Agencja ADN donosi, że w wielu zakładach przemysłowych w Niemczech zachodnich ogłoszono zapowiedź masowych redukcji robotników i wprowadzono skrócony tydzień pracy.

Dyrekcja fabryki hamulców w Volmarstein wprowadziła w osmiu oddziałach 32-godzinny tydzień pracy. Również przeważająca część urzędników ma przejść po czwarty od 1 lutego na niepełny tydzień pracy.

Wiele zakładów przemysłowych w Remscheid zwolni w najbliższych tygodniach setki robotników, ograniczając przy tym znacznie produkcję. Już obecnie liczba robotników pracujących niepełny tydzień w okręgu Remscheid wynosi przeszło 4 tysiące.

Zakłady MIAG w Brunswiku wprowadziły również skrócony tydzień pracy. W kuźni i odlewni robotnicy pracują 32 godziny w tygodniu. W roku ubiegłym cała załoga fabryki MIAG pracowała 6 dni w tygodniu.

Zarząd kopalni rudy żelaznej „Hansa” w Harlingerode zwolni w dniu 31 stycznia 50 górników, w kopalni „Echre” w Kreibitz zwolnionych zostanie 115 górników.

Dyrekcja zakładów „Eisen-und Stahlwerke Hoesch AG” ogłosiła, że zwolnieni zostaną wszyscy robotnicy powyżej 65 lat.

Dyrekcja zakładów „Reichel und Vogel” w dzielnicy Kreuzberg w zachodnim Berlinie postanowiła wprowadzić w najbliższym czasie skrócony tydzień pracy.

TOLERANCJA WOBEC SZPIEGÓW GESTAPOWSKICH

BERLIN. — Jak donosi Agencja ADN, prokuratora generalna w

W rocznicę utworzenia francusko-radzieckiego komitetu związkowego

PARYŻ. — W związku z 10 rocznicą utworzenia francusko-radzieckiego komitetu związkowego, CGT (Powszechna Konfederacja Pracy) przesłała na ręce przewodniczącego Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych Szwernika pismo, w którym daje wyraz serdecznym i braterskim uczuciom francuskich mas pracujących dla Związku Radzieckiego. Pismo głosi m. in.:

— Przesyłamy Wam gorące życzenia z okazji doniosłych sukcesów odniesionych przez nas, dzieckie masy pracujące i ich związki zawodowe w realizacji planu gospodarczego i socjalnego Związku Radzieckiego. Francuskie masy pracujące witają z radością te wielkie osiągnięcia swych braci radzieckich, świadome wagi i znaczenia tych osiągnięć dla obozu pokoju i demokracji. Francuska klasa robotnicza stojąca na czele walk o niezawisłość oraz najszerze masy ludowe żądają z większą niż kiedykolwiek siłą przestrzegania traktatu francusko-radzieckiego, rozwoju stosunków gospodarczych i kulturalnych między obu naszymi krajami. Zacieśniając więzy łączące nasze narody, działamy na rzecz zapewnienia trwałego pokoju w Europie i na całym świecie, na rzecz bezpieczeństwa, porozumienia i przyjaźni między wszystkimi narodami.

Podpisali: sekretarze CGT Frachon i Le Leap.

O OSŁABIE NIĘ NAPIĘCIA W STOSUNKACH MIĘDZYNARODOWYCH

Spółeczeństwo hinduskie domaga się rokowań między pięcioma mocarstwami

Sesja Wszechindyjskiej Rady Pokoju

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Delhi:

W Nagpur odbyła się sesja Wszechindyjskiej Rady Pokoju, na której dyskutowano sprawę montowanego paktu wojskowego między USA, a Pakistanem oraz zagadnienia związane z konferencją wielkich mocarstw.

Sesja dowiodła, że społeczeństwo hinduskie jednomyślnie potępia projektowany pakt wojskowy między Stanami Zjednoczonymi a Pakistanem. Rada Pokoju określiła ten pakt jako „część planów rządu USA, obliczonych na objęcie panowania nad światem”. Uchwalona w tej sprawie rezolucja stwierdza, że USA „stawiają sobie za cel wzmocnić przy pomocy tego paktu napięcie w stosunkach między Indiami a Pakistanem i w ten sposób opanować oba te kraje”.

Wszechindyjska Rada Pokoju wyraziła gorące poparcie dla propozycji Światowej Rady Pokoju w sprawie zwolnienia konferencji międzynarodowej w celu omówienia środków osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Sesja Wszechindyjskiej Rady Pokoju uchwaliła również rezolucję o charakterze ogólnopolitycznym.

Rezolucja ta stwierdza, że zwłoka w powzięciu uzgodnionej decyzji w sprawie składu koreańskiej konferencji politycznej i usunięcie od udziału w niej państw neutralnych, zwłaszcza Indii, kryje w sobie groźbę dla pokoju w Korei i całej Azji. Utworzenie baz wojskowych w Hiszpanii — podkreśla rezolucja — stanowi nową groźbę dla Europy w szczególności dla Francji i innych państw zachodnio-europejskich.

WE WŁOSZECH

Sukces partii lewicowych w wyborach uzupełniających

RZYM. Dnia 17 bm. odbyły się wybory uzupełniające do rad samorządowych w Sava (prowincja Taranto) i w Prato-Pelina (prowincja Aquila).

Jak donosi dziennik „Unita”, w Sava na listę partii komunistycznej i socjalistycznej padło 3.153 głosy, tj. o 396 głosów więcej niż w czasie wyborów do parlamentu w dniu 17 czerwca 1953 r.

W imieniu społeczeństwa hinduskiego rezolucja domaga się przyłączenia do Indii obcych posiadłości, znajdujących się na Półwyspie Indyjskim.

Rezolucja w sprawie konferencji czterech wielkich mocarstw wyraża nadzieję, że konferencja berlińska „utoruje drogę do osłabienia obecnego napięcia w sytuacji międzynarodowej i do uregulowania spornych problemów w drodze rokowań”. Rezolucja podkreśla, że społeczeństwo hinduskie pragnie gorąco, aby po konferencji berlińskiej nastąpiło spotkanie 5 wielkich mocarstw z udziałem Chińskiej Republiki Ludowej, bez której nie można rozwiązać podstawowych problemów międzynarodowych, a w szczególności tych, które dotyczą Azji. Rezolucja podkreśla, że społeczeństwo hinduskie pragnie, aby przedstawiciele wielkich mocarstw na konferencji berlińskiej rozpatrzyli problem utworzenia pokojowych, zjednoczonych i demokratycznych Niemiec i podjęli kroki w kierunku natychmiastowego zakazu wszystkich rodzajów broni masowej zagłady oraz w kierunku przeprowadzenia ogólnego rozbrojenia.

Nie dopuścić do ratyfikacji „układu ogólnego”

Protesty w Holandii przeciwko wskrzeszaniu militarystyki niemieckiej

PARYŻ. — Z Amsterdamu donoszą, że odbył się tam ogólnoholenderski kongres bojowników przeciwko odrodzeniu militarystyki niemieckiej i układowi w sprawie utworzenia tzw. „armii europejskiej”. Dziennik „De Waarheid” podaje, że na kongres przybyło przeszło 1.500 delegatów reprezentujących wszystkie warstwy społeczeństwa holenderskiego.

W ATMOSFERZE WIELKIEGO NAPIĘCIA

Wybory do parlamentu irańskiego

Poważne starcia pomiędzy członkami różnych grupowań politycznych — są zabici i ranni

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Teheranu:

16 stycznia w niektórych okręgach Iranu rozpoczęły się wybory do Medżlisu (parla-

mentu irańskiego). Wybory nie odbywają się jednocześnie we wszystkich okręgach i będą trwały około 2 miesięcy.

W mieście Szachrud w Iranie północnym wybrany został olbrzymią większością głosów — Saed Kanatabadi — zwolennik wybitnego irańskiego działacza politycznego i religijnego Kaszaniego. W mieście Nain w Iranie środkowym wybrany został do Medżlisu specjalista spraw naftowych Hossein Pirnia.

Dziennik „Ettahade Melial” podkreśla, że wybory do Medżlisu odbywają się w atmosferze wielkiego napięcia. W miastach Kum, Demawend i Mehallad, między członkami różnych grupowań politycznych doszło do poważnych starć, w wyniku których są zabici i ranni.

Terror w Niemczech zach.

Liczne procesy przeciwko patriotom zachodnio-niemieckim

BERLIN. Agencja ADN donosi o nowych procesach przeciwko patriotom zachodnio-niemieckim, walczącym o porozumienie między Niemcami i utworzenie zjednoczonych, demokratycznych i pokojowych Niemiec.

Sąd w Babergu skazał członka partii komunistycznej Johanna Friedricha z Bayreuth na karę kilku miesięcy więzienia za kolportowanie ulotek plectujących wojenną politykę reżimu berlińskiego.

W Hannoverze sąd skazał 6 terrorystów malarzy na karę po kilka miesięcy więzienia za „zakłócenie porządku publicznego”.

Oskarżeni we wrześniu ub. r. podczas strajku malarzy w Misburgu koło Hannoveru tworzyli jedną z plakat strajkowych.

Sąd w Lutemburgu skazał 3 młodych patriotów zachodnio-niemieckich, którzy odważnie walczyli o pokój i jedność Niemiec, na karę po kilka miesięcy więzienia. Młodzi robotnicy Fritz Kachel i Karl Claessen skazani zostali za kolportowanie ulotek zawierających jedno z przemówień premiera NRD Otto Grotewohla. Trzeci z młodych patriotów oskarżony jest o należenie do Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej.

PEKIN. — Jak donosi Agencja Nowych Chin, rządy Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Indonezyjskiej dokonały wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu handlowego, podpisanego w Pekinie w dniu 30 listopada 1953 r.

WIEDEŃ. — Organ zjednoczenia przemysłowców austriackich „Die Industrie” opublikował dane dotyczące handlu Austrii z USA za okres 9 miesięcy 1953 roku.

Import Austrii z USA w tym okresie wyniósł 45,1 miliona dolarów, a wartość eksportu austriackiego do USA 27,7 miliona dolarów. Tak więc deficyt handlu austriackiego z USA za 9 miesięcy roku ubiegłego wynosi 17,4 miliona dolarów.

BERLIN. — Z Genewy donoszą o przybyciu tam przedstawicieli amerykańskiego kongresu przemysłowych związków zawodowych (CIO) niejakiemu Lewissona, który przedstawia międzynarodowemu biurą pracy w sprawie udzielenia pomocy finansowej francuskim rozlewowym związkom zawodowym. Pomoc ta ma być udzielona za pośrednictwem międzynarodowego biura pracy.

PARYŻ. — Jak podaje Agencja „France Presse”, 18 bm. odbyło się w Neuchâtel (Szwajcaria) zebranie delegatów szwajcarskiej federacji robotników przemysłu zegarmistrzowskiego z całego kraju.

Na zebraniu uchwalono jednomyślnie rezolucję protestującą przeciwko „wrogiej kampanii prowadzonej w USA przez niektóre zainteresowane koła przeciwko szwajcarskiemu przemysłowi zegarmistrzowskiemu” i przeciwko barierom handlowym wniezionym w USA.

Jak wiadomo, monopol amerykański dąży wszelkimi sposobami do uniemożliwienia eksportu zegarmistrzowskiego do USA, który stanowi najważniejszą gałąź szwajcarskiego handlu zagranicznego.

Leninizm - sztandar walki o socjalizm

Dziennik „Prawda” z 19 bm. opublikował następujący artykuł przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta pt. „Leninizm — sztandar walki o socjalizm”.

30 lat upłynęło już od śmierci Lenina. Ale im dłuższy okres czasu dzieli nas od chwili, gdy zgłosił wielkie życie wodza rewolucji proletariackiej, koryfeusza marksistowskiej nauki społecznej, założyciela pierwszego na świecie państwa mas pracujących — tym wyżej wznosi się nad światem i rozwija nieśmiertelny sztandar idei leninowskich. Leninizm — myśl i dzieła Lenina — oddziaływała na świat, na setki milionów ludzi pracy z wzrastającą wciąż i nieporównywalną żywotnością i mocą.

Cóż jest źródłem tej rosnącej niepowstrzymanej siły leninizmu?

Źródłem tym są tęsknoty twórcze mas do nowego, lepszego życia i ich bójkowa wola urzeczywistnienia tego celu. Nie było w dziejach ludzkich idei, myśli, programu działań, które by z większą wyżyźniającością i mocą odzwierciedlały najgorętsze dążenia mas pracujących do całkowitego wyzwolenia człowieka z wszelkiej przemocy i ucisku — jak wyraża to nauka marksistowsko-leninowska. Leninizm wyrósł z odwiecznych i najsłabszych tęsknot do walki z niedolą ludzką i sztandar tej walki wywyższającą po raz pierwszy w dziejach ludzkości, zapoczątkował nową epokę historyczną.

Tylko geniusz ludzki tej miary, jak Lenin, mógł tak głęboko, tak wszechstronnie, tak przewidująco ująć, rozwinąć, powiązać epokowe dążenie marksistowskiej teorii społecznej z konkretnymi warunkami walki proletariatu i uzbroić mas w taki program działania, aby zabezpieczyć ich zwycięstwo.

Obrzymia zasługa Lenina w dziejach walki klasowej proletariatu światowego jest przede wszystkim to, że jego myśl i jego dzieła dały walczącym masom oręż niezawodny i niepokonany: świadomość, jasny program i organizację. Nie było w historii proletariatu organizacji, która by równie konsekwentnie, nieugięcie, ofiarnie, mężnie, przewidująco kierowała walką ludu pracującego o jego wyzwolenie — jak partia stworzona przez Lenina. „25 lat piastował towarzysza Lenina naszą partię i wypiastował ją na najsłabszą i najbardziej zahartowaną w świecie partię robotniczą” — mówił po zgonie Lenina w styczniu 1924 roku Józef Stalin. Minęło od tego czasu 30 lat, obfitujących w potężne wydarzenia dziejowe, a partia wypiastowana przez Lenina wyrosła w wielką kierowniczą siłę potężnego państwa socjalistycznego, stała się natchnieniem twórczym społeczeństwa radzieckiego w jego obrzymiej pracy i wspaniałych porywach, wodzem i organizatorem jego wielkich historycznych osiągnięć, niezłomną opoką, o którą przyskują się bezskutecznie wszelkie zakusy wroga. Jej autorytet, jej wpływ, jej rola ideowa, moralna, polityczna rozszerzają nieustannie skalę i moc swego oddziaływania. Partie komunistyczne i robotnicze w szeregu krajów świata — w tym i w Polsce — czerpiąc wzór z Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, rozwinęły się, umocniły, wzbogaciły doświadczeniem i rosła nadal w siłę, mobilizując pod sztandarem leninizmu coraz szersze masy.

Gdy Lenin odszedł, pozostały wielkie, zorganizowane, niezłomne i niezwykłe siły, które powołał do życia jego geniusz i wysiłek twórczy, które nierozdzielnie związane są z potrzebami i pragnieniami, z aktywnością bojową i energią twórczą setek milionów ludzi pracy.

Uczniowie i współbojownicy Lenina, którym przewodził

Artykuł przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta opublikowany w dzienniku „Prawda” w dniu 19 bm.

aż do niedawna wielki kontynuator jego dzieła — Józef Stalin, nadali siłom tym nowego rozmachu, zdolali rozwinąć zasięg twórczego wpływu idei leninowskich, ogarnąć ich oddziaływaniem obrzymie masy ludzkie, wszystko co najlepsze, przodujące, postępowe i twórcze.

Pod ich kierownictwem wyrosła niewzruszona potęga nowych sił i zdobycy ludu pracującego, wyrosło państwo radzieckie — państwo zwycięskiego socjalizmu. Promienny sztandar leninizmu stał się ostatecznym i niezmierzonym wyznacznikiem wszystkich uciśnionych i wyzyskiwanych.

Wielki strateg i wódz proletariatu Lenin nauczył partię, jak mobilizować i skupiać pod jej sztandarami wszystkie siły rewolucyjne ludu pracującego miast i wsi, pragnącego zrzucić z siebie brzemień ucisku klas pasożytniczych, tyranię imperializmu. Leninowi zawdzięczamy gruntowne opracowanie wielkich zasad sojuszu politycznego klasy robotniczej z chłopstwem pracującym — jako podstawowe warunki zwycięstwa zarówno w walce o władzę, jak i w walce o zbudowanie nowego ustroju społecznego. Lenin wskazał partiom robotniczym wagę kwestii narodowej w rozwoju walk klasowych i rewolucyjnie znaczenie ruchów wyzwolenczych przeciwko uciskowi narodowemu w powiązaniu z walką o wyzwolenie społeczne.

Twórczo rozwijając naukę marksistowską, będącą wyrazem najgłębszego internationalizmu, Lenin dowiódł niezbicie, że prawdziwy internationalizm proletariacki znajduje istotny wyraz również w zasadzie równouprawnienia narodowego, w uznaniu prawa każdego narodu do stanowienia o swym losie. W oparciu o te zasady Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego wyzwoliła w wyniku Wielkiej Rewolucji Październikowej narody dawnej Rosji z wszelkiego ucisku narodowego i społecznego, urzeczywistniła przyjaźń i braterską współpracę narodów radzieckich, zespoliła je w jedną wielką rodzinę, dając ujęcie potężnemu rozwojowi ich gospodarki i kultury narodowej.

Jakże słusznymi i jakże doniosłymi dla zwycięstwa proletariatu okazały się idea i nauka leninizmu w podstawowych zagadnieniach sojuszu robotniczo-chłopskiego, w zagadnieniu przodownictwa klasy robotniczej we wspólnej walce robotników i chłopów o obalenie władzy burżuazyjno-obszarniczej i w walce narodowo-wyzwolenczej z imperialistycznym tyranem! Potwierdził to nader dobitnie rozwój sytuacji międzynarodowej i przebieg walk rewolucyjnych w ciągu okresu, jakiego upłynął od zgonu Lenina, potwierdza to niemniej jasnym obrazem obecna sytuacja na świecie. Z jaką ośniewającą siłą potwierdziły się przepowiednie Lenina o przebudzeniu się narodów Azji! Jakże wymowną ilustracją myśli leninowskich o przedśmiertnych paroksyzmach burżuazji jest coraz bardziej brutalne deptanie suwerenności narodów zachodnio-europejskich przez imperialistów amerykańskich!

Lenin, rozwijając twórczo naukę marksizmu w nowych warunkach historycznych, przeprowadził głęboką analizę ekonomiki i polityki kapitalizmu w schyłkowym okresie jego rozwoju, gdy z całą siłą ujawniły się wewnętrzne przeciwieństwa tego systemu gospodarczego, jego coraz jaskrawszy, pasożytniczy charakter, jego niszczące skutki społeczne, jego niepowstrzymane grabieżcze i agresywne tendencje oraz rywalizacja największych państw imperialistycznych w walce o panowanie nad światem. Wynikiem zastrzeżenia się antagonyzmu przeciwności w

obozie imperializmu były dwie wielkie wojny światowe, ich aktualnym wyrazem jest dzisiejsza awanturnicza polityka Stanów Zjednoczonych. Jakże przewidującą trafną, głęboką okazała się leninowska ocena imperializmu w świetle doświadczeń minionego 30-lecia, jakże więc aktualne znaczenie posiadają i obecnie wnioski tej analizy dla światowego ruchu robotniczego!

Rewolucja Październikowa wydała kapitalizmowi pierwszy wielki zwycięski bój i uczyniła wyłom w kapitalistycznym systemie światowym. Wyłom ten pogłębił się i rozszerzył w wyniku historycznego zwycięstwa ZSRR w drugiej wojnie światowej. Walki narodowo-wyzwolenczej w Azji, zwycięstwo Chińskiej Armii Ludowej i powstanie Chińskiej Republiki Ludowej stały się faktami o obrzymim światowym znaczeniu zmieniającymi do gruntu układ sił międzynarodowych.

Obecna ekspansjonistyczna polityka kół imperialistycznych USA z uporem nieuleczalnego szalenstwa zmierzda do ustanowienia hegemonii USA nad światem, podcina ona podstawy i warunki funkcjonowania własnej ekonomiki, wklęając ją w coraz większe sprzeczności. W ślepej pogoni za maksymalnym zyskiem trustów zbrojeniowych i innych kół rządzących Stanów Zjednoczonych zastrzaja swą polityką dyktatorską ogólny kryzys systemu kapitalistycznego, pchając poszczególne państwa i podporządkowane sobie bloki państw kapitalistycznych w otchłań militarystyki, konfliktów zbrojnych, nowych awantur, nowej wojny. Przewidując taki bieg polityki imperialistycznej, przepowiadając nawet z przedziwną przenikliwością wyniki tej polityki potwierdzone przez współczesny nam rozwój wydarzeń, Lenin stwierdzał:

„Wynik walki na ogół, można przewidzieć tylko na takiej podstawie, że obrzymia większość ludności kuli ziemskiej jest w ostatecznym rezultacie szkolona i wychowywana do walki przez sam kapitalizm.”

(Lenin: t. 33, str. 456, wyd. ros.)

Imperialiści czynią wszystko, aby utrzymać świat w atmosferze lęku, a własny kraj w nastroju paniki ponieważ usprawiedliwili to w ich mniemaniu forsowaną przez nich politykę zbrojeń i bloków wojennych. Ale

obrzymia większość ludności kuli ziemskiej wyciąga z tej polityki właściwy wniosek: pokój świata jest znów zagrożony — trzeba więc zorganizować obronę pokoju! Pod takim hasłem rozwija się i rośnie współczesny potężny ruch światowy w obronie pokoju.

Podporą, nadzieją i gwiazdą przewodnią tego ruchu jest wytrwała, konsekwentna, zdecydowana polityka pokoju państwa radzieckiego i sprzymierzonych z nim krajów demokracji ludowej. Polityka ta jest trwała i niezłomna, ponieważ wynika ona z założeń ideowych leninizmu, z konsekwentnego stosowania jego nauk i zasad.

Leninizm czerpał i czerpać będzie zawsze natchnienie dla swych działań z najżywczej, najsilniejszej interesów mas ludowych i z sytuacji, z ich pragnień i potrzeb. Te zasady wpajał swojej partii Lenin, ucząc ją kierownictwa walką mas pracujących z klasą robotniczą na czele, aby obalić władzę wyzyskiwaczy, unicestwić dyktaturę proletariatu jako formę państwa ludowego, przystąpić do budowy socjalizmu. Lenin opracował i postawił przed partią program budowy nowego ustroju społecznego, opartego na potężnym rozwoju sił wytwórczych, a więc na socjalistycznym uprzemysłowieniu kraju, na elektryfikacji, na wcielaniu w życie spódnależnego planu socjalistycznego przeobrażenia rolnictwa na przeprowadzeniu rewolucji kulturalnej zarówno w mieście jak i na wsi.

Idąc drogą wskazaną przez wielkiego Lenina, Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego zbudowała w ZSRR społeczeństwo socjalistyczne, wnosząc obrzymi wkład do sprawy postępu całej ludzkości.

Kierować się zasadami leninizmu — znaczy to dążyć z najgorętszym zapalem do podniesienia poziomu życia człowieka, niezłomnie walczyć o całkowite wytepienie nędzy i niedoli ludzkiej zrodzonej przez kapitalizm lub przez jego pozostałości.

Dla rozwiązania tych zadań konieczne jest wyzwolenie energii wielomilionowych mas w oparciu o prawa rozwoju i realne potrzeby kroczącego naprzód nowego społeczeństwa. „Ocena sił, trzeźwość i zacięta pasja” — oto charakterystyczna notatka zrobiona przez Lenina w konsekwencje jego broszury o podatku żywnościowym.

Jakże głęboko i trafnie określił Gorki w następujących słowach o Leninie ideowe nastawienie leninizmu i jego niezłomność w walce o lepsze życie dla człowieka:

„Nie spotkałem, nie znam człowieka, który by z taką głębią i siłą uczucia jak Lenin nienawidził, żywił wstręt i pogardę dla niedoli, nieśczęścia, cierpienia ludzi...”

W Leninie jest dla mnie wyjątkowo wielkie właśnie to jego uczucie nieprzejednanej, nie wygasającej wrogości do niedoli ludzkiej, jego żarliwa wiara w to, że niedola nie jest nieusuwalną podstawą bytu, lecz ohydą, którą ludzie powinni i mogą odrzucić precz.

Tę zasadniczą cechę jego charakteru nazwałbym wojowniczym optymizmem materialistycznym.”

(M. Gorki. Dzieła, wyd. ros. t. 17, str. 23—24).

Wysuwając jako zagadnienie centralne walkę o szybkie podniesienie poziomu życia i kultury mas pracujących wykonujemy wskazania Lenina.

* * *

30 rocznicę zgonu Lenina Polska obchodzi w okresie przygotowań do II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zadaniem tego Zjazdu będzie podsumowanie wyników budownictwa socjalistycznego w oparciu o nasz Plan Sześcioletni, który jest planem potężnego rozwoju sił wytwórczych w Polsce Ludowej. Wstępujemy właśnie w piąty rok realizacji tego planu i mamy pełne możliwości oceny zarówno osiągnięć gospodarczych, jako też braków i niedomagań. W oparciu o leninowską metodę krytyki i samokrytyki rozwija się obecnie ożywiona dyskusja przedzjazdowa, która niewątpliwie przyczyni się do dalszego podniesienia aktywności twórczej polskich mas ludowych.

Bardziej niż kiedykolwiek jest dla nas sprawą niezmiernie wagi przyswojenie sobie w całej pełni nauki leninowskiej o stosunkach wzajemnych między klasą robotniczą a chłopstwem, o złożonej i konkretnej treści tych stosunków na każdym etapie rozwoju, o sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem jako naczelnej zasadzie dyktatorskiej proletariatu, o nienaruszalności kierowniczej roli klasy robotniczej w tym sojuszu.

Pod sztandarem wielkich idei leninizmu — idei budowania nowego społeczeństwa socjalistycznego — odbywał się nasz marsz, kształtowała się nasza walka, podobnie jak w

innych bratnich krajach demokracji ludowej.

Pracę naszą i nasze budownictwo znakomicie ułatwiają historyczne doświadczenia narodów radzieckich, którym naród polski zawdzięcza swe wzwolnienie z niewoli faszystowskiej. Obrzymym i bezcennym oparciem w naszym budownictwie jest wielostronna braterska pomoc i poparcie państwa radzieckiego. Niezapomnianym wzorem politycznego kierownictwa jest dla nas przykład Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Doniosłym zadaniem organizacyjnym, które II Zjazd postawi przed partią, będzie dalsze ugruntowanie leninowskich norm i zasad budownictwa partyjnego, umocnienie niezłomnej wartości partii, pogłębianie demokracji wewnętrznej na podstawach krytyki i samokrytyki, przestrzeganie zasady kolegielności kierownictwa, wchowywanie mas w duchu głębokiego internationalizmu i patriotyzmu.

Losy i rozwój ideowy polskiego ruchu robotniczego — rekojmia jego przyszłych zwycięstw — były nierozdzielnie związane z ruchem robotniczym w Rosji. Wiezi tego braterstwa cementowała krew przełana we wspólnej walce przeciwko kapitalistycznej niewoli i caratowi. Właśnie dzięki czynnej pomocy Lenina i KPRP polski ruch robotniczy w przetrzeźnieniu dziesięcioleci przetrzymał luksemburgizm i oportunistyczny, wyzwał się z balastu błędnych poglądów i coraz gruntowniejsze zaszczytował w swych szeregach zasady leninizmu.

Twórcze zastosowanie zasad leninizmu stało się źródłem zwycięstw komunistów polskich w walce narodowo-wyzwolenczej narodu polskiego przeciwko najeźdźcom hitlerowskim, w utworzeniu Polski Demokratycznej i wzmocnieniu sojuszu robotników i chłopów, w głębokich przemianach rewolucyjnych i w postępującym coraz bardziej naprzód budownictwie socjalizmu w Polsce.

Jeśli Polska i inne kraje demokracji ludowej mogą w przededniu dziesiątej rocznicy swego wyzwolenia podsumować wyniki wielkopomnych osiągnięć i niebywałego wzrostu twórczej aktywności wielomilionowych mas — zawdzięczają to wielkiej wyzwoleńczej roli i bezinteresownej pomocy państwa radzieckiego, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i swej niezłomnej wierności ideom leninizmu.

Dalsze wzmocnienie ideologicznej jedności partii komunistycznych i robotniczych, ich ściślejszą więzi i braterskiej współpracy z wielką partią stworzoną przez Lenina, jest najpewniejszą rekojmnią ich nowych zwycięstw w budownictwie socjalizmu.

„WŁADZA RADOM — POKÓJ NARODOM”

(Obraz malarzy: D. Nadbandiana, N. Maszalinowa, W. Przybyłowskiego i E. Susdalcewa.)

(fot. CAF)

Dla uczczenia II Zjazdu - założą szkółkę drzew owocowych

Spółdzielcy powiatu grajewskiego dokonują podziału swych dochodów

Z końcem 1952 r. na terenie powiatu grajewskiego do podziału rocznych dochodów przystępowała tylko 1 spółdzielnia produkcyjna w gromadzie Bećkowo. W roku 1953 gospodarzyło zespoło 13 i dziś dzieli swe dochody 13 spółdzielni I i III typu. W ub. r. powstało 5 nowych spółdzielni, które w roku bieżącym przystąpią do zespołowej pracy.

Jako pierwsza w powiecie dokonała rozliczeń „Spółdzielnia produkcyjna „Jedność” w gromadzie Mierucie. Powstała ona 17 lutego 1952 r. i przystąpiła wspólnie do zespołów wiosennych. Jej członkowie, założyciele w liczbie 20, oziębni zasiane mieli indywidualnie i zbioru ich ról nieź dokonali indywidualnie. Rozliczyli się zespołowo tylko ze zbiorów jarych i okopowych. Na zebraniu w dniu 3 bm., w którym wzięli udział przedstawiciele KP PZPR, Prezydium PRN oraz POM-u, okazało się, że przeciętny dochód członka spółdzielni prze-

wyższa dochody, jakie osiągnęli w roku bieżącym indywidualnie gospodarujący chłopi teje gromady.

Biorąc pod uwagę całość dochodu, jak mówili na zebraniu sami spółdzielcy, nie spodziewali się, że już w pierwszym roku odniosą taki sukces. Spółdzielnia pierwsza też w powiecie wywiązała się z obowiązkowych dostaw zboża, a w końcu roku wykonała w 100 proc. wszystkie obowiązki wobec państwa. Na dzień rozliczenia spłaciła całkowicie swe należności dla POM-u i wszystkie inne pożyczki w zbożu. W nagrodę za przodownictwo w produkcji rolnej, na Wojewódzkim Zjeździe Przewodzących Chłopów otrzymała siewnik i dwie cielerczki, które staną się załącznikiem zespołowej hodowli bydła w roku bieżącym. Niewątpliwie duży udział w osiągnięciach spółdzielni mają przodujący członkowie tej spółdzielni jak Czesław Mojsa, który wraz z rodziną wypracował 332 dniówki, Marian Dąbrowski

z żoną wypracował 173 dniówki, Józef Dąbrowski, mimo że tylko jeden z rodziny mógł chodzić do pracy, wypracował 148 dniówek obrachunkowych.

Wiele wkładu swej pracy, szczególnie przy budowie szalki, dał Józef Malinowski i Józef Wróblewski, który mimo, że budował się na działce przyzagrodowej, wyrobił 106 dniówek. Tacy właśnie przykładem swym potrafili zmotywować pozostałych członków do rzetelnej pracy. Na zebraniu sprawozdawczym w dyskusji mówiono o tych osiągnięciach, jak też i o brakach. Mówiono o tym jak to początkowo niektórzy niezbyt wydajnie pracowali, jak szkodziła w pracy plotka kulaśka, jak niekiedy wynikały niezdrowe sprzeczki między członkami, a członkiem zarządu ob. Gapskim i jak sobie spółdzielcy z trudnościami tymi radzili. Mówili i o tym z pewną dumą, że mają już własną suszarnię tytoniu, którą wybudowali dzięki pomocy państwa, i że dzięki suszarni osiągnęli większy dochód z uprawy tytoniu. W ub. roku z 2 ha tytoniu, mimo częściowego grabiobicia, osiągnęli 15.500 zł. Zony spółdzielców mówiły o zdobyciach społecznych, czego wyrazem jest istnienie u nich przedszkole, założone w roku bieżącym, dające matkom możliwość spokojnej pracy na działce przy zagrodowej.

Spółdzielcy postanowili w roku bieżącym założyć wzorową chlewnię oraz wspólną hodowlę bydła.

Dla uczczenia II Zjazdu partii spółdzielcy podjęli zobowiązanie założyć na obszarze 1500 m² szkółkę drzew owocowych, by móc jeszcze jesienią br. dostarczyć drzewek dla innych spółdzielni. W ten sposób będą realizować uchwałę WRN, mówiącą: „W każdej zagrodzie drzewka owocowe”.

W wyniku wyborów, na przewodniczącego spółdzielni „Jedność” w Mieruciu wybrano ponownie dotychczasowego przewodniczącego ob. Józefa Dąbrowskiego, na członków zarządu Czesława Mojsa i Józefa Wróblewskiego.

W najbliższych dniach dokonają również rozliczeń spółdzielcy z Gutek, Wólki i Mazewa. (Ja)

Wspólne Dzieło Naszych Rąk

Dobrze wykorzystujemy zdobyte wiadomości

Sprawy, które mnie najbardziej interesują to mechanika i elektrotechnika. Gdy w 1951 roku ukończyłem Państwowe Liceum Mechaniczne w Białymstoku rozpocząłem swą pracę w BZPW. Usiadłem wtedy za biurkiem i pracowałem jako koryntysta. Ale nie znajdowałem zadowolenia w biurowych zajęciach, bo stale ciągnęło mnie do warsztatu. W końcu spełniły się moje życzenia. Udostępniono mi pracę w warsztatach remontowych. Praca przy tokarce, heblarce, frezarce, czy robota ślusarska nie sprawiły mi żadnej trudności. Zadowolony byłem, że potrafiłem każdego pracownika zastąpić, bo wiadomości z Liceum Mechanicznego bardzo mi to pracę ułatwiły. Również cieszyłem się z wykonywanych przeciętnie 170 proc. normy. I tak było do IX Plenum. Po przestudiowaniu tej, pracą, którą dotychczas wykonywałem wydała mi się jakaś niezadowalająca. IX Plenum wskazało mi na rezerwy tkwiące w narzędziach, którymi pracujemy. Zaczęłem patrzeć na frezarki, heblarki, na sprzęt w naszym warsztacie jak na niedokończone przedmioty, domagając się uzupełnienia, i tak powstał mój pierwszy projekt racjonalizatorski w początkach grudnia. Skonstruowałem przyrząd do przycisku rozwiertaka przy rozwieraniu otworów. Korzystamy z niego już w naszym warsztacie i zostanie on również szerzej rozpowszechniony.

Od tej chwili myśli moje kierują się wciąż ku nowym ulepszeniom i wkrótce powstał nowy projekt. Usprawniłem otwieranie i zamykanie zaworu zasilającego wodą kocioł wodnorurkowy. Następne dwa projekty obmyślałem już wspólnie z kolegami. Zaprojektowałem przy pomocy Wincentego Haleckiego wózek-wywrotkę na kółkach gumowych do przewożenia kosa z włóknem barwionym, od kadzi farbierskiej do wirówki, co da 4000 zł oszczędności. Zaś przy współudziale Aleksandra Sokola skonstruowałem przyrząd do umocowywania kół pasowych oraz zębatych o większych średnicach potrzebnych do wykonywania kanałów w klinach na strugarce. Gdy wrócić myślę wstecz w ostatni miesiąc, w którym tyle nowych pomysłów wniosłem do naszej pracy w warsztatach remontowych, odczuwam zupełnie inne zadowolenie niż wtedy, gdy wykonywałem tylko swoje 170 proc. normy, bo teraz potrafię ułatwić pracę i innym towarzyszom z innych działów.

Mam 21 lat. Już drugi rok jestem mężem zaufania w naszej grupie związkowej. Przyznam się, że odczuwam to zaufanie kolegów do mnie, jako wielki zaszczyt. Tym bardziej, że wybierali mnie 60 i 70-letni towarzysze z naszego działu remontowego.

Cieszę się również, że ukończyłem Liceum Mechaniczne, gdyż wiadomości z liceum połączone z wieloletnim doświad-

zeniem naszych mechaników ułatwiają nam pracę.

Obecnie pracuję nad skonstruowaniem wózka do magazynu, który będzie służył do przewożenia dużych bel materiałów i do windowania oraz do układania ich pionowo w rzędach.

Zależy mi na tym, aby w naszym kraju ludzie żyli coraz dostatniej, aby wzrastał nasz dochód narodowy. Przynam się, że kłopoty życia codziennego odczuwam bezpośrednio, gdyż po śmierci ojca przed 2 laty zostałem opiekunem siedmiorga młodszego rodzeństwa i dlatego też troska o to, by wzrastały nasze realne zarobki nie jest mi obca.

IX Plenum otworzyło mi oczy na to, że droga do podniesienia naszego dobrobytu wiedzie właśnie przez wszystkie usprawnienia i wykorzystanie wszelkich możliwości.

Dużo jest wśród nas młodzieży, która dzięki Polsce Ludowej osiągnęła gruntowniejsze wiadomości przygotowujące do pracy zawodowej niż starsze pokolenie, które latami musiało terminować u majstrów i dlatego też musimy te wiadomości wykorzystywać umiejętnie, aby praca nasza stawała się łatwiejsza i dawała więcej pożytku.

Zdzisław Olszewski
członek ZMP
mechanik bazy remontowej
BZPW im. Sierżana

Rośnie nowy Zambrów

Coraz szybciej rosną mury kombinatu włókienniczego w Zambrowie. Z każdym tygodniem przybywają nowe transporty maszyn. Zbliża się termin oddania kombinatu do produkcji.

Kierownictwo budowy w trosce o warunki pracy robotników, równoległe z halami produkcyjnymi wznosi nowe jasne bloki mieszkalne. Do końca br. zakończona zostanie budowa 800 izb mieszkalnych.

Na zdjęciu: Nowe bloki mieszkalne w Zambrowie.
(Fot. „Gazeta” — T. Cz.)

W ŁAPACH Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego walczą o obniżkę kosztów własnych

W sali konferencyjnej Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach zwołana obradowała ostatnio nad obniżką kosztów własnych w roku bieżącym.

Referat na temat obniżki kosztów własnych i dyscypliny finansowej wygłosił dyrektor księgowy — ob. Stanisław Żuk, wskazując na sposoby, przy pomocy których zakłady mogą i powinny pracować taniej.

Dyskusja nad referatem wskazała szereg możliwości obniżenia kosztów własnych. Stwierdzono, że należy wziąć pod uwagę ukryte rezerwy w ludziach, podnosić i otaczać troską współzawodnictwo pracy, które nie jest jeszcze w zakładach na właści-

wym poziomie, bo podstawowa organizacja partyjna i rada zakładowa nie otaczają tej akcji należytej opieką.

Krytykowane też niewłaściwe wykorzystywanie materiałów, brak korbostwo itp. Wskazywano na to, że kierownicy działów, dbając tylko o własne „podwórko”, nie widzą w tym szkody dla całości zakładów. Typowym tego przykładem jest zła polityka rozdawiania sił fachowych. Każdy stara się tylko skupić koło siebie najlepszych pracowników, nie dając im tam, gdzie istnieją odcinki zagrożone. Nie wychowuje się również nowych sił fachowych, a przeciwnie — daje się zauważyć niechęć do nauczenia starszego fachowca i wysuwania go na odpowiedzialniejszą odcinek pracy. Oprócz tego pracownicy nie przestrzegają dyscypliny pracy, kierownicy zaś nie dbają o właściwe wykorzystanie urlopów przez podległych im pracowników, tolerując się też jeszcze pilaństwo w zakładach.

Tow. Łopliński — sekretarz rady zakładowej zwrócił uwagę na fakt, że technicy normowania nie badają norm, a ponadto jest za słaba kontrola przy rozdawaniu wagonów, co robi się tak, że uporządkowanie terenu podlega za sobą duże koszty.

Dyskutanckie wskazywano na konieczność obustronności czujności celem likwidacji braków i niedociągnięć. W podsumowaniu dyskusji dyrektor zakładów — tow. Chochowski, przeanalizował działalność zakładów, wskazując drogi i środki do szybszego osiągnięcia lepszych wyników pracy, a co za tym idzie obniżenia kosztów własnych.

Dyrektor Chochowski stwierdził, że wtedy, kiedy cała polska klasa robotnicza w myśl też IX Plenum zdążyła do usprawnienia swojej pracy, do polepszenia jej jakości i obniżenia kosztów produkcji, Zakłady NTK nie mogą pozostawać i wlec się w przysłowionym ogniu. W przededniu II Zjazdu trzeba wyżyć się tolerancją w stosunku do nierobów i szkodników, należy zmoczyć kontrolę we wszystkich dziedzinach pracy.

Założa zakładów musi żyć hasłem obniżenia kosztów własnych o 25 proc. i dokonanie tego musimy — mówi tow. Chochowski.

Wskazał on cztery zasadnicze punkty, których rozwiązanie przyczyni się do obniżenia kosztów własnych. Rozpoczęta niedawno akcja likwidacji godzin nadlicz-

bowych dała już pozytywne wyniki. W październiku ub. r. pracownicy mieli 20.292 godziny nadliczbowe, w listopadzie zmniejszyły je do 10.880, a w grudniu zlikwidowali je prawie całkowicie.

Drugim ważnym czynnikiem potrzebnym do obniżki kosztów własnych jest racjonalna i oszczędna gospodarka materiałowa, polegająca na zużyciu własnego materiału i oszczędnym nim gospodarowaniu.

Trzecim z kolei ważnym zagadnieniem jest zwrócenie uwagi na wszelkiego rodzaju adyzyki, do których do tej pory nie przywiązano znaczenia, uważając je za sto rzeczy dobre za złe, a na ich miejsce robiono czy też wysuwano z magazynu części nowe, obciążając w ten sposób produkcję nadmiernymi kosztami.

Czwartym punktem, zdążającym do obniżki kosztów własnych, jest właściwe planowanie i ścisła dyscyplina pracy.

Te cztery zadania zostały na naradzie przyjęte w formie uchwały.

Jeżeli zostaną one przez całą załogę zrozumiane i wypracowane w życie, pomogą do wypełnienia zadań produkcyjnych, do podniesienia warunków bytowych pracowników, a co za tym idzie do wysunięcia się zakładów na czołowe miejsce.

R. Kozerski
korespondent

Upowszechniamy Wiedzę Rolniczą

Uprawa buraków cukrowych

Burak cukrowy jest rośliną dwuletnią. W pierwszym roku dojrzewa korzeń, co nazywamy dojrzałością fizjologiczną rośliny. W drugim roku, posiadzone wysadki buraka wydają nasioną.

Na terenie województwa białostockiego uprawiamy buraki cukrowe wyłącznie dla przemysłu cukrowniczego. Odmówmy więc najważniejszą czynnością mającą zasadniczy wpływ na otrzymanie wysokich plonów korzeni dla przemysłu i liści na paszę dla inwentarza.

W naszym województwie uprawa buraków cukrowych rozpoczęła się niedawno, w 1947 roku. Przed wojną panowało przekonanie, że na glebach białostockich burak nie będzie rósł. Kłam takim twierdzeniem zadawał powojen na rzeczywistość, gdzie z roku na rok wzrasta areal upraw buraka.

Są już u nas tacy plantatorzy, którzy uzyskują po 620 kwintal buraków z 1 hektara. Lecz są i tacy, którzy nie potrafią jeszcze dobrze uprawiać tej rośliny. Stąd też używają małe plony i twierdzą niestudnie, że burak nie udaje się.

Uprawa gleby pod buraki

powinna zacząć się od wczesnej podorywki po zbiorze zboża. Na ściernisko dobrze jest rozsiać wapno w ilości 10 kwintal na 1 ha. W połowie września należy nawieźć pole obornikiem w ilości 30 fur parokonnnych na 1 ha. Obornik przyorać bezpośrednio po roztrząśnięciu, niezbyt głęboko od 15 do 20 cm. Ostatnią orkę na zimę należy wykonać w końcu października lub w początkach listopada. Orka ta powinna być przeprowadzona z pogiębiaczem.

Dobrze jest też na zimę przyorać i pół dawki nawozów sztucznych, tj. 100 kg soli potasowej i 100 kg azotniaku na 1 ha. Dawkowanie nawozów sztucznych na zimę uzasadnia się potrzebą rozmieszczenia składników pokarmowych na różnych głębokościach.

Pole po zimowej orce należy pozostawić w ostrej skłębce, co wpływa dodatnio na zatrzymanie śniegu, a tym samym zmagażynowanie wilgoci na okres letni. Zaleca się również w okresie zimy rozsianie kaimitu wprost na śnieg. Kaimit zawiera składnik chemiczny — bor, który wpływa dodatnio na zwykłe plonów buraków.

Pierwszą czynnością wiosenną — jak tylko można wyrwać kołmi na pole jest puszczanie lekkich bronek, lub jeszcze lepiej włóki, celem przewrzenia parowania i zatrzymania wilgoci w glebie. Wysiew nawozów sztucznych i broną przedsięwzięcia kończą uprawę wiosenną.

Siew buraków należy dokonać siewnikiem w drugiej połowie kwietnia, wysiewając rządowo na 1 ha 25 kg nasion, 45 cm odstępy między rzędami umożliwiając wykonanie mechanicznej pielęgnacji.

Ogólnym błędem popełnianym przez początkujących plantatorów buraka cukrowego, jest późna przerywka buraków i zbyt gęste pozostawianie roślin w rzędzie. Przerywki powinno się dokonać, gdy buraki mają po dwie pary liści i pozostawić w rzędzie rośliny w odległości stopy człowieka dorosłego. Jest to najlepsze rozmieszczenie.

Drugim błędem wynikającym z niezajomości życia roślin jest wycząz obrywania liści, na paszę dla trzody chlewniej, w okresie wzrostu buraków. Liście każdej rośliny, to fabryka chemiczna, która przy pomocy energii się

Porady Prawne

Kitlas Józefa, Białystok, Scałeniowa 6 (Antonik Fabryczny). — Wg obowiązujących przepisów ubezpieczenia społecznego zasiłek pogłogowy przysługuje wówczas, gdy w okresie przerwy pogłogowej pracownica pozostaje w stosunku pracy.

Porzucając pracę przed okresem przerwy pogłogowej rozwiązałeś tym umowę o pracę, brak jest więc podstaw prawnych do wypłaty Wam zasiłku pogłogowego z ZUS.

Ponieważ jednak jak podaje się, niewłaźnie rozwiązanie stosunku pracy dokonane przez Was, nastąpiło z winy kierownictwa zakładu, które mimo ustawowego obowiązku nie przystąpiło Was do pracy. Liczę, że Wam przeciwko zakładowi rozstrzygnie zarówno u urzędu z winy pracodawcy zasiłek pogłogowy jak i o odszkodowanie za utratę z winy pracodawcy zarobków za okres od porzucenia pracy do rozpoczęcia przerwy pogłogowej.

Przeanalizujcie odszkodowawczych możecie dochodzić przed Sądem Powiatowym (11839) M.

PLAN ZBIÓRKI NA 6 LAT WYKONAMY PRZED TERMINEM

7.384.676 zł. przekazali mieszkańcy województwa na budowę Warszawy

Kiedy 9 lat temu żołnierze radziecy i polscy wyzwolili Warszawę wszyscy zadawaliśmy sobie pytanie kiedy będziemy mogli oglądać naszą stolicę odbudowaną. Zniszczone zostały przecież doszczętnie nie tylko warszawskie zakłady przemysłowe i domy ale i drogocenne zabytki naszej kultury narodowej. Ogólne szkody wynosiły w przeliczeniu na pieniądze przedwojenne pięć miliardów złotych. Rząd nasz powziął jednak decyzję odbudowania stolicy nie zrażając się piętrzącymi trudnościami. Pomoc ze strony Związku Radzieckiego i gorący odzew na hasło „Cały naród buduje swoją stolicę” rzucony przez pierwszego jej Budowniczego tow. Bolesława Bierutę, dokonały cudów. Powołane do życia komitety Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy, w całym kraju mobilizowały społeczeństwo do świadczeń na rzecz budowy nowej, socjalistycznej Warszawy.

stopniu nasze województwo przyczyniło się do budowy stolicy. Plan 6-letni SFBS woj. białostockiego zamyka się sumą 13.837.500 zł. Przez ubiegłe 4 lata od roku 1950 do 1953 zebrano u nas 7.384.676 zł. Warto zaznaczyć, że ofiarność mieszkańców Białostoczczyzny w ubiegłym roku zasługuje na uznanie. Zebraliśmy i przekazaliśmy na SFBS 3.950.354 zł, co stanowi 131,7 procent planu zbiórki rocznej, ustalonego na ten rok dla województwa.

szczególne wyróżnienie zasługują tu szkoły z naszego miasta i szkoły z powiatu łomżyńskiego. W organizowaniu imprez propagandowo-dochodowych, których najwięcej odbyło się we wrześniu i październiku wyróżniły się powiaty: olecki i łomżyński. Miasto nasze plan zbiórki na SFBS wykonało tylko w 96 procentach. W roku bieżącym naród nasz będzie obchodził 10-lecie swojej niepodległości i dlatego musimy się starać o przedterminowe zrealizowanie 6-letniego planu zbiórki na SFBS. Pozostało nam jeszcze do zebrania na ten cel 3.437.471 zł. Suma ta zgodnie z uchwałą podjętą na wojewódzkim zjeździe aktywu SFBS na cześć II Zjazdu naszej partii ma być zebrana do 1 października br., a tym samym plan świadczeń na budowę Warszawy będzie wykonany na rok i trzy miesiące przed terminem. (gre)

Wśród zakładów, które uzyskały w ubiegłym roku pierwsze miejsce w kraju, znalazły się również zakłady białostockie. Dzięki swojej ofiarnej pracy załoga Białostockiej Fabryki Sklejek przez cztery kwartały była posiadaczem proporcja przechodniog i uzyskała pierwsze miejsce w skali krajowej. Innym zakładem, produkującym w kraju jest Tartak w Supraślu. Wśród pierwszych załóg znalazła się również załoga Zakładów Naprawczych Sprzętu Drogowego, Wytwórni Wódek, Fabryki Octu i Musztardy oraz załoga Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych. Proporcje przechodniog za współzawodnictwo w dziedzinie BHP otrzymała Fabryka Przyrządów i Uchwytów, a Rejon Budynków PKP Białostocki otrzymał sztandar przechodniog CRZZ. (as)

„DNI LENINOWSKIE” W BIAŁYMSTOKU

Filmy i odczyty o życiu Lenina

Rozpoczęły się „Dni Leninowskie”. W całym kraju odbywać się będą liczne uroczystości, odczyty i akademie poświęcone pamięci nauczyciela mas pracujących W. I. Lenina. W Klubie TPP-R — zorganizowane będą odczyty i filmy zapoznające nas z życiem i działalnością Lenina. W dniu dzisiejszym będziemy mogli wysłuchać odczyt pt. „Lenin w Polsce”, po którym wyświetlony zostanie film „Lenin w październiku”. W dniu 23 stycznia odbędzie się w Klubie TPP-R „Wieczór poradnictwa świetlicowego”, a 24 bm, wygłoszony zostanie odczyt „Lenin o sojuszu robotniczo-chłopskim”. Kolporterzy z niektórych instytucji przygotowali stoiska zapożyczone w dniu W. I. Lenina. Przed udekorowanym stoiskiem w Prezydium MRN zatrzymują się ludzie, biorąc książki pisane przez wielkiego wodza proletariatu. Takie samo stoisko znajduje się również w Komendzie Wojewódzkiej MO. Kolporterzy Jadwiga Zmijewska i Władysław Krosta, pobrali na „Dni Leninowskie” wiele tomów dzieł Lenina. W tych uroczystych dniach, książki te powinny znaleźć się w każdym zakładzie pracy, w każdej instytucji. (as)

NAJLEPSZE W KRAJU Przewodzą zakłady Białostocki

Podsumowujemy wyniki ub. roku fiarnej pracy załoga Białostockiej Fabryki Sklejek przez cztery kwartały była posiadaczem proporcja przechodniog i uzyskała pierwsze miejsce w skali krajowej. Innym zakładem, produkującym w kraju jest Tartak w Supraślu. Wśród pierwszych załóg znalazła się również załoga Zakładów Naprawczych Sprzętu Drogowego, Wytwórni Wódek, Fabryki Octu i Musztardy oraz załoga Rejonu Eksploatacji Dróg Publicznych. Proporcje przechodniog za współzawodnictwo w dziedzinie BHP otrzymała Fabryka Przyrządów i Uchwytów, a Rejon Budynków PKP Białostocki otrzymał sztandar przechodniog CRZZ. (as)

Do Warszawy na operę do Zakopanego i Nowej Huty pojedziemy z Orbisem w najbliższych miesiącach

Ilość osób biorących udział w wycieczkach organizowanych przez „Orbis” w ubiegłym roku, wynosiła ponad 20 tysięcy. Oprócz wycieczek niedzielnych do pobliskich okolic, organizowane były także wycieczki na dłuższych trasach jak: Warszawa, Kraków, Zakopane, Gdynia, Szczecin, Wrocław, Nowa Huta, Poronin i inne. Ogółem „Orbis” zorganizował w 1953 roku 156 wycieczek dla ludzi pracy. W najbliższych miesiącach oprócz zapowiadanej wycieczki do Białowieży zorganizowane będą dwie wycieczki do Warszawy na operę oraz do Zakopanego, Poronina i Nowej Huty. (as)

Zakłady Przemysłu Chemicznego „Pabianice”

Załoga Zakładów Przemysłu Chemicznego „Pabianice”, która już w dniu 30. V. 1953 r. złożyła meldunek o zrealizowaniu zadań produkcyjnych pięciu lat Planu 6-letniego systematycznie przekraczała doświadczenia i asortymentu. Twórcza postawa załogi, jej wysoki poziom fachowy i poświęcenie polityczne oraz ścisła współpraca robotników z personelem inżynieryjno-technicznym, umożliwiły kierownictwu zakładów uruchomienie produkcji szeregu cennych wyrobów farmaceutycznych. Załoga zakładów dla uczczenia II Zjazdu PZPR podjęła cenne zobowiązania produkcyjne. Na zdjęciu: Pakowanie „cardiamidu”. Longina Brykowska i Krystyna Liwoch, członkinie produkcyjnej brygady młodzieżowej, zobowiązały się na cześć II Zjazdu podnieść wydajność pracy o 10 proc. (CAF — fot. Mottl.)

Zapisy do nowej szkoły pielęgniarstwa psychiatrycznego

15 marca rozpoczyna się rok szkolny w Państwowej Szkole Pielęgniarstwa Psychiatrycznego w Kobierzynie (woj. krakowskie). Do szkoły tej przyjmowane będą kandydatki, które mają ukończone 16 lat życia i 9 klas szkoły ogólnokształcącej. W wyjątkowych wypadkach przyjmowane będą również kandydatki, które nie ukończyły 9 klas szkoły ogólnokształcącej, ale posiadają za to 3-letnią praktykę zawodową. Absolwentki szkoły otrzymają dyplom pielęgniarki psychiatrycznej. Nauka w szkole trwa 2 lata i jest bezpłatna. Przy szkole istnieje internat. Informacji o warunkach zapisów do szkoły udzielają wydziały zdrowia przydziałów PRN i MRN. (fl)

O większą ilość artykułów produkcji ubocznej

Dodatkowe zobowiązania pracowników „Argedu”

W dniu 15 stycznia pracownicy Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego podjęli dodatkowe zobowiązania przedzawodowe. Oto niektóre z nich: Pracownicy działu handlowego zobowiązali się uzyskać z produkcji ubocznej w I kwartale — artykuły poszukiwane na rynku o ogólnej wartości 300 tys. zł. Sekcja elektrotechniczna zobowiązuje się wykonać plan I kwartału w 102 proc., a sekcja metalowa i szrotkarsko-drzewna w 105 proc. Spedytor Piotr Baranowski postanowił odbierać do końca roku listy przewozowe bez awizu PKP (każdy taki list da oszczędności 2 zł 70 gr) oraz nie dopuścić do przestoju wagonów. (as)

W WIŹNIE Od czterech lat należą do związku i jeszcze nie mają legitymacji

W biurze Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Wiźnie pracuje 28 osób. Od 4 lat ludzie ci należą do związku zawodowego. I już od 4 lat na próżno ubiegają się o legitymacje związkowe. Oplatą składki członkowskie, ale niestety nie mają gdzie wklejać znaczków. Czasami zachodzi potrzeba wylegitymowania się związkową legitymacją, a nie można tego zrobić, mimo iż jest się członkiem związku od 4 lat i regularnie oplatą składki. Członkowie związku zawodowego pracujący w Gminnej Spółdzielni w Wiźnie w powiecie łomżyńskim mają słuszne pretensje do Zarządu Okręgu, że po 4 latach przynależności do związku nie wydano im legitymacji. Stanisław Michalak korespondent

Whilku wierszach

Aleksander Szumski, ślusarz pracujący w ZBM, dokonał ulepszenia konstrukcji regulatora napięcia pasa w przenośnikach. Dzięki usprawnieniu temu eliminuje się awarie i przestoje na budowach. Jest to pierwszy wniosek racjonalizatorski ob. Szumskiego. Wniosek został zatwierdzony przez Urząd Patentowy w Warszawie i spotka się na pewno z zastosowaniem na innych budowach w kraju. (zd)

W dniu 16 stycznia br. w świetlicy Wytwórni Octu i Musztardy, która w ub. roku zajęła pierwsze miejsce w kraju we współzawodnictwie III kwartału, odbyła się akademie, na której nagrodzeni zostali wyróżnieni pracownicy. Między innymi nagrodzone zostały produkujące robotnice — Jadwiga Zalewska i Maria Jarocka. (as)

LISTY CZYTELNIKÓW Czyżbyście są gorsze

Kupując papierosy w kiosku, często słyszę prośby klientów: — Proszę o „Sporty” — tylko radomskie. Często też słyszę odpowiedź: — Radomskich nie ma, są tylko „Czyżyny”. Z miły kupującego widać, że z tych papierosów, które jest niezadowolony. I ja również nie jestem amatorem „Sportów” czyżbyśkich. Są one duszące, słabe i nie chcą się palić. Nie wiem, czy jest to gorszy gafunek tytoniu, czy po prostu brakorobstwo. Uważam, że w każdym kiosku powinny się znaleźć obok czyżbyśkich również i papierosy radomskie. Tak aby amatorzy, jednych i drugich byli zadowoleni. Aleksander Simbert Białystok

Kronika Białostocka

TEATR Teatr im. A. Węgrzki w Białymstoku: „Domek z kart” pocz. godz. 19. KINA „Pokój”: „Lenin w październiku” pocz. godz. 16 18.10 i 20.20. „Ton”: „Z cesarskich — królewskich czasów opowiadań kilka” godz. 17 i 19. Przedprzedaż biletów normalnych do obu kin prowadzi „Orbis” (Rynek Kościuszki) codziennie w godzinach od 10 — 13.

KLUBY Klub TPP-R czynny od godz. 13 do 21. Poradnia świetlicowa Klubu czynna od godz. 13 do 21 oprócz niedziel i świąt. Klub MPK czynny od godz. 13 do 21. Księgarnia Klubu MPK czynna: w dni powszednie od 8 — 20, w niedziele i święta od 12 — 19. Gabinet Techniki i Racjonalizacji przy ORZZ ul. Kilińskiego 8, czynny od godz. 17—20. Udziela wszelkich porad i wskazuje w dziedzinie racjonalizacji i wynalazczości.

Dobry przykład Komitetu Blokowego nr 58

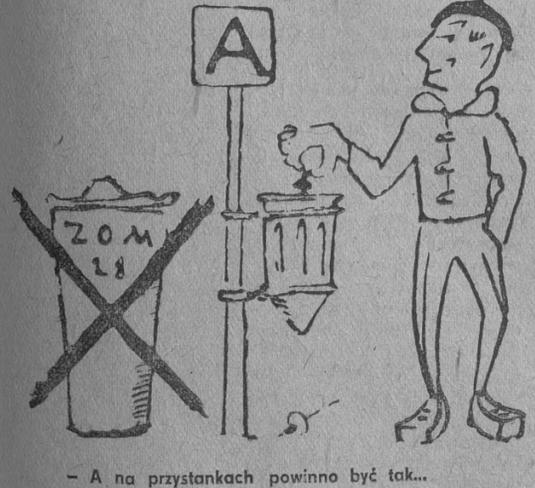
Komitet blokowy nr 58 opracowując plan pracy na I kwartał br. — zobowiązał się podnieść stan sanitarno-higieniczny posesji i ulic, zwracając szczególną uwagę na oczyszczenie ulic ze śniegu. Postanowiono również przeprowadzić zbiórki makulatury i surowców wtórnych, takich jak pudełka od pasty, od konserw, słoiki i inne. Gdyby i inne komitety zwróciły bacniejszą uwagę na odśnieżanie ulic i posesji, mieszkańcy Białostocka nie brodziłoby po wodzie w czasie odwilży. Mikołaj Mamecye Białystok

WYSTAWY

Muzeum „Sztuka europejska XV—XVIII w. na tle stosunków społecznych”. Czynne oprócz poniedziałków od godz. 11 — 17, w niedziele i święta od 10 — 17. Wstęp bezpłatny. BIBLIOTEKI Biblioteka i czytelnia miejska czynne od godz. 8 do 18. Biblioteka naukowa AM czynna od godz. 9—21. Wypożyczalnia czynna od godz. 11—14. Biblioteka i czytelnia ORZZ czynne od godz. 12 do 21. Biblioteka Okr. Ośrodka Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych ul. Warszawska 62 czynna od godz. 8—15. Biblioteka TPP-R czynna oprócz dni świątecznych i niedziel od godz. 13—21. Biblioteka techniczna i czytelnia NOT (ul. Białostocka) czynne od godz. 14—20.

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Woj. Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ul. Krasieńskiego (róg Piwnej) tel. biura wezwania 02 Informacji 555. Miejska Straż Ogniowa tel. 06 lub 893. Dyżurna apteka nr 4 ul. Piłkarska 2, tel. 22-39.

— A na przystankach powinno być tak...

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBIONO legitymację PKP wyd. na nazwisko Ostrowska Władysława zam. Starosielce ul. Polowa 13. g-45 ZGUBIONO legitymację udziałową nr 161661 wyd. przez Spółdz. Dozór Mienna na nazwisko Radziwiłowicz Wojciech zam. Białystok ul. Skorupska 5. g-47 ZGUBIONO leg. szkolną wydaną przez Liceum Ogólnokształcące w Białymstoku na nazwisko Pogorzelski Janusz. g-48 ZGUBIONO prawo jazdy nr 49DK82 wydane przez Prez. Miej. Rady Narodowej w Białymstoku na nazwisko Golebiowski Zygmunt zam. Białystok, Pieczurska 16. g-50

POMOCNICZA SPÓŁDZIELNIA PRZEWOZOWA „TRANSPORTOWIEC”

podaje do wiadomości, że został zorganizowany przy CHPD, ul. Kilińskiego 11, punkt usługowy: rozwójki i przewozu mebli zlecenia przyjmuje również Spółdzielnia Przewozowa, przy ul. Waryńskiego 32. k 11-1

„Gazeta Białostocka” — Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet Wydawczy: RSW „Prasa”. Redakcja i administracja Białystok, ul. Kilińskiego 15. Telefon: redaktor naczelny 34-14, z-ca red. 36-16, sekretarz redakcji 29-22, redakcja nocna 25-36, centrala 37-47, 748, 749, dział partyjny 34-20, dział informacji 36-33. Oddziały Redakcji: Elk, ul. Armii Czerwonej 17, II piętro, tel. 656, Bielsk Podlaski, ul. Kopernika 2, pokój nr 10, tel. 112. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe i listonosze. Prenumerata zbiorowa (od 5 egz. na jeden adres) 3.50 zł — bez prenumerata pocztowa 5.00 zł. Konto PKO Nr XII — 1312/110, nych Biuro Reklam i Ogłoszeń RSW „Prasa” Białystok, ul. Kilińskiego 15. Konto NBP w Białymstoku Nr 357 110/127. Prakty-

MIKOŁAJ OSTROWSKI

LENINOWSKI ZACIĄG

Wiadomość o wielkiej stracie wymknęła się z telegrafu przez otwarte na oścież drzwi, zawirowała na dworcu, wpadła w zamieć śnieżną, zakolewowała po torach i zwrotnicach i z lodowatym przeciągiem wdarła się poprzez niedomkniętą połowę okutych żelazem wrót do remizy.

Parowóz stał w remizie nad pierwszym podkopem reperacyjnym. Leczyła go brygada małego remontu. Stary Polentowski sam wlaził do okopu pod brzuch swego parowozu i pokazywał ślusarzom chore miejsca. Zachar Brużzak wyprostował wespół z Artiomem zgięte przęty rusztu. Trzymał je na kowadlu, podstawiając pod uderzenia młota Artiomu.

Zachar zestarzał się w ciągu ostatnich lat; przeżyca pozostawiły głęboką bruzdę na sfaldowanym czole, a skronie posrebrzyła siwizna. Przygarbiły się plecy; z głęboko osadzonych oczu wзираł zmierzchał.

W oświetlonej szparze drzwi remizy mignął człowiek i przedwieczorne cienie pochłonęły go. Uderzenia w żelazo stłumiły pierwszy okrzyk, lecz gdy czołowiek dobiegł do ludzi stojących przy parowozie, Artiom, który podniósł był młot, nie opuścił go.

— Towarzysze! Umarł Lenin!

Młot osunął się powoli z ramienia i ręka Artiomu bezdźwięcznie opuściła go na cementową podłogę.

— Cóżś to powiedział? — Palce Artiomu niczym kleszcze wpiły się w pół kozuszek tego, który przyniósł straszliwą wieść. A ten, obsypany śniegiem, ciężko dysząc, powtórzył głuchym, urywanym głosem:

— Tak, towarzysze, Lenin umarł.

I ponieważ człowiek ten już nie krzyczał, Artiom zrozumiał potworną prawdę i poznał również twarz człowieka: był to sekretarz kolektynu partyjnego.

Z rowu wylazili ludzie, słuchając w milczeniu wieści o śmierci tego, którego imię znane było całemu światu.

Wszyscy drgnęli na dźwięk syreny parowozu przed bramą. Zawtórował mu z dworca drugi, trzeci... Do ich potężnego i pełnego trwogi nawoływania dołączył się głos syreny elektrowni, wysoki i przeraźliwy jak wycie szrapnela. Czystym dźwiękiem miedzi zagłuszył ich szybkie pięknie „S” — parowóz pociągu osobowego, który gotów był do odejścia w kierunku Kijowa.

Maszynista polskiego parowozu bezpośredniej komunikacji Szepietówka — Warszawa nasłuchiwał chwilę, a potem powoli podniósł rękę i pociągnął w dół łańcuszek otwierający wentyl syreny. Wiedział, że gwizdzie po raz ostatni, że nie pozwoli mu już na tym parowozie pracować, lecz nie wypuszczał z ręki łańcuszka i wycie jego lokomotywy podnosiło z miękkich kanap w przedziałach wystraszonych kurierów i dyplomatów polskich.

Remiza napełniła się ludźmi. Potok ich wlewał się przez wszystkie bramy i gdy wielki gmach był już natłoczony, w żalobnej ciszy rozległy się pierwsze słowa.

Fragmencie powieści „Jak hartowała się stal”

Mówił sekretarz Szepietowskiego Komitetu Okręgowego Partii, stary bolszewik Szarabrin:

— Towarzysze! Umarł Lenin, wódz proletariatu całego świata. Partia poniosła niepowetowaną stratę, umarł bo wiem ten, który stworzył partię bolszewicką i nauczył ją bezkompromisowej walki z wrogiem... Śmierć wodza partii i klasy robotniczej wzywa najlepszych synów proletariackich do wstąpienia w nasze szeregi...

Dźwięki marsza żałobnego, setki obnażonych głów, i Artiom który w ciągu ostatnich piętnastu lat ani razu nie płakał, poczuł, jak gardło mu się ścisnęło; jego potężne ramiona drgnęły.

Zdawało się, że ściany klubu kolejarzy nie wytrzymają naporu ludzkich mas. Na dworze siarczysty mróz; śniegiem i lodowatymi sopłami przystrojone są dwie stojące przy wejściu rozczapierzone choiny, lecz na sali zrobiło się duszno od dobrze napałonego piecyka kaflowego i oddechów sześciuset ludzi, którzy zapragnęli wziąć udział w żałobnym posiedzeniu kolektynu partyjnego.

Nie było na sali zwykłego hałasu i rozmów. Wielka boleść tłumila głosy, ludzie rozmawiali ze sobą po cichu i w jednej sece oczu można było wyczuć bolesną trwożę. Zdawało się, że ze brała się tu załoga okrętu po stracie swego doświadczonego szturmana, którego huragan porwał do morza.

Członkowie egzekutywy również cicho zajęli swe miejsca przy stole prezydyjnym. Krępy Sirotenko uniósł ostrożnie w górę dzwonek, potrząsnął nim lekko i znów opuścił na stół. Wystarczyło to w zupełności i stopniowo zapanowała na sali przytłaczająca cisza.

Sekretarz odpowiedzialny kolektynu Sirotenko wstał spoza stołu natychmiast po referacie. To, co powiedział, nikogo nie zdziwiło, aczkolwiek było czymś niezwykłym w żałobnym posiedzeniu. Mianowicie Sirotenko rzekł:

— Szereg robotników prosi obecnych na zebraniu o rozpatrzenie ich podania, które podpisał trzydziestu siedmiu towarzyszy. — Po czym przeczytał podanie:

„Do kolejowego kolektynu komunistycznego partii bolszewików stacji Szepietówka, południowo-zachodniej kolei.

Śmierć wodza wzywa nas do bolszewickich szeregów, prosimy więc rozpatrzyć nasze podanie na dzisiejszym zebraniu i przyjąć nas do partii Lenina”.

Po tych krótkich słowach nastąpiły dwie kolumny podpisów.

Sirotenko czytał je, zatrzymując się po każdym na kilka sekund, by obecni na sali mogli zapamiętać znajome nazwiska:

— Polentowski Stanisław Zygmuntowicz, maszynista kolejowy, trzydzieści sześć lat pracy w zawodzie.

Po sali przeszedł szmer aprobaty. — Korczagin Artiom Andrejewicz, ślusarz, siedemnaście lat pracy w zawodzie.

— Brużzak Zachar Filipowicz, maszynista kolejowy, dwadzieścia jeden lat pracy w zawodzie.

Szmer na sali wzrastał się. Człowiek przy stole wciąż wymieniał nazwiska i sala wysłuchiwała imion tych, co stanowili kadry mazutowo-żelaznego przemysłu.

Zupełna cisza zaległa salę, gdy do stołu podszedł pierwszy z podpisanych. Stary Polentowski nie mógł ukryć swego wzruszenia opowiadając słuchaczom historię swego życia.

— „Cóż mam wam jeszcze powia- dzieć, towarzysze? Każdy wie, jakie to życie miał robotnicze w dawnych czasach. Żył w niewoli, a na starość ginął z nędzy. Cóż, przynajmniej gdy wybuchła rewolucja, uważałem siebie za starca. Miałem rodzinę na karku i przez gapielem drogę do partii. I choć podczas bojów nigdy wrogowi nie pomagałem, to jednak rzadko wtracałem się do walki. W roku dziewięćset piątym należałem do komitetu strajkowego w warsztatach warszawskich i siedłem ręką w rękę z bolszewikami. Byłem wtedy młody i miałem gorący temperament. Lecz po cóż to wspominać dawne czasy! Śmierć Iljicza zraniła w samo serce, straciłmy na zawsze naszego przyjaciela i opiekuna i nie ma się już co rozwozić nad starością! Niechże ktoś ładniej o tym powie, bo ze mnie żaden majster, jeśli chodzi o słowa. Jedno tylko twierdząc: powinienem iść tą samą drogą co bolszewicy i nie zbaczać z niej w żadnym wypadku.

Maszynista kiwnął energicznie siwą głową, a oczy jego mocno i nieruchomo spod siwych brwi wpatrywały się w salę, jak gdyby oczekując decyzji.

Zadna ręka nie podniosła się w górę, by zadać kłam temu, co powiedział ten niziutki człowiek o siwej głowie i żaden nie powstrzymał się od głosowania, gdy egzekutywa zaproponowała bezpartyjnym, by wypowiedzieli się w tej sprawie. Polentowski odszedł od stołu już jako komunistka...

Przekład Eleonory Słobodnikowej

„Lenin rozmawia z czerwogwardzistami” (Rysunek P. Wasiliewa). Fot. — CAF

Lenin o Polsce i polskim ruchu robotniczym

„Nie ma dotychczas bardziej wnikliwej, na historyczno-materialistycznej metodzie opartej oceny naszego ruchu i jego tradycji niż ocena zawarta w pracach Lenina”. — Bolesław Bierut. Ten właśnie cytat umieszczony został na pierwszej stronie nowowydanego nakładem „Książki i Wiedzy” zbioru artykułów, przemówień, dokumentów i listów Włodzimierza Iljicza Lenina pt. „Lenin o Polsce i polskim ruchu robotniczym”.

Wydany w 30 rocznicę śmierci Lenina zbiór obejmuje prawie wszystkie zawarte w ostatnim 35-tomowym wydaniu Dziej Lenina artykuły i wypowiedzi dotyczące bezpośrednio Polski i zagadnień polskiego ruchu robotniczego, jak również artykuły genialnego stratega rewolucji proletariackiej, drukowane w okresie przed pierwszą wojną światową w prasie SDKPiL.

Materiały, które weszły w skład zbioru, świadczą o tym, jak wysoko Lenin ocenił polski ruch rewolucyjny, a także o głębokiej trosce, jaką otaczał on sprawę walki polskich mas ludowych o wyzwolenie narodowe i społecz-

Nowe wydawnictwo „Książki i Wiedzy” w związku z 30 rocznicą śmierci Lenina

ne. Chronologiczne ułożenie materiałów pozwala czytelnikowi zapoznać się z dokonaną przez Lenina oceną poszczególnych etapów rozwoju ruchu rewolucyjnego w Polsce.

Zawarte w zbiorze materiały takie, jak np. artykuł napisany w 1912 r. pt. „Sytuacja w SDRR i najbliższe zadania partii”, napisany w 1913 r. — „Uwagi krytyczne w kwestii narodowej” i szereg innych mówią o tym, że kierując walką proletariatu b. imperium rosyjskiego ze znieprawionym caratem — Lenin wielką wagę przykładał do rewolucyjnych występów polskiej klasy robotniczej, a jej partii — Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy — wskazywał właściwą drogę prowadzącą do zwycięstwa sprawy robotniczej.

Szereg artykułów i fragmentów przemówień Lenina jak np.: „O akcji partyzanckiej PPS” i inne poświęcone są omówieniu dywersji

burżuazyjnej w szeregach polskiego ruchu rewolucyjnego.

Zbiór „Lenin o Polsce i polskim ruchu robotniczym” zawiera szereg dokumentów z okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej będących wymownym dowodem stosunku partii bolszewickiej i jej wodza Włodzimierza Iljicza Lenina do sprawy polskiej. M. in. w zbiorze zostały zamieszczone podpisywane przez Lenina i Stalina takie dokumenty jak: „Deklaracja Praw Narodów Rosji”, „Dekret Rady Komisarzy Ludowych o anulowaniu traktatów zawartych przez rząd b. Cesarstwa Rosyjskiego z rządami: Cesarstwa Niemieckiego i Austro-Węgierskiego, królestw Pruskiego i Bawarskiego, Księstw Hesji, Oldenburga i Saksonii oraz m. Lubeką” i inne, w których młode państwo radzieckie potwierdza prawo narodu polskiego do samostanowienia o sobie.

Wśród szeregu dokumentów pochodzących z tego okresu

zamieszczono m. in.: „Przemówienie na wiecu Warszawskiego Pułku Rewolucyjnego”, w którym Lenin naświetla olbrzymie znaczenie międzynarodowej solidarności nas robotniczych dla sprawy zwycięstwa rewolucji oraz podkreśla udział polskich rewolucjonistów w walce z imperialistyczną interwencją.

Dalsze strony zbioru zawierają fragmenty artykułów i przemówień Lenina napisanych lub wygłoszonych w pierwszych latach istnienia państwa radzieckiego. Szereg dokumentów pochodzi z okresu wojny interwencyjnej prowadzonej przeciw Krajowej Radzie przez polską burżuazję. M. in. w zbiorze znajduje się przemówienie wygłoszone 5 maja 1920 roku do czerwonoarmistów. W przemówieniu tym Lenin charakteryzując sytuację międzynarodową jak wytworzyła się w wyniku inspirowanego przez rząd

imperialistyczne najazdu wojsk Piłsudskiego na Rosję Radziecką, podkreśla konsekwentne dążenia partii bolszewickiej i władzy radzieckiej do utrzymania pokoju, do pokojowego rozwiązywania problemów międzynarodowych. Przemówienie to zakończył Lenin okrzykiem wzniesionym na cześć chłopów i robotników wolnej, niepodległej Republiki Polskiej.

W następnych zamieszczonych w zbiorze dokumentach opracowanych i pisanych w latach 1920 — 1922 jak np. przemówienie wygłoszone na moskiewskiej gubernialnej konferencji RKP(b) pt.: „Nasza sytuacja wewnętrzna i zewnętrzna, a zadania Partii” lub fragmenty przemówienia na posiedzeniu Plenum Moskiewskiej Rady Delegatów Robotniczych i Chłopskich — znajdujemy wnikliwą ocenę sytuacji polskiego proletariatu pod rządami burżuazji oraz wytyczne dla dalszego rozwoju ruchu rewolucyjnego w ówczesnej Polsce.

Ostatnie WIADOMOŚCI

BEZPRAWNE PRZEKAZYWANIE KOREANSKICH I CHIŃSKICH JENCÓW WOJENNYCH DOWÓDZTWU AMERYKAŃSKIEMU

PHENIAN. Jak podało radio japońskie, 20 stycznia rano w Tongjangni hinduskie wojska wartownicze zaczęły przekazywać jenców wojennych strony koreańsko-chińskiej dowództwu wojsk ONZ. Przymusowe „zwalnianie” jenców — ochotników chińskich zaczęło się o godzinie 8 minut 50, a jenców z Koreańskiej Armii Ludowej — o godzinie 10 minut 40. W Tongjangni obecni byli przy tym generał Thimayya, premier marionetkowego rządu lissymanowskiego Pek Du Czin oraz dowódca sił zbrojnych ONZ w Korei generał Hull.

Radio japońskie donosi, że jency — ochotnicy chińscy kierowani są do portu Incheon ekąd wysłani mają być następnie na wyspę Taiwan.

B. CZŁONEK „STAHLHELMU” DOMAGA SIĘ ZAKAZU ORGANIZACJI FASZYSTOWSKIEJ

BERLIN. Jak donosi agencja ADN, Hermann Koehler robotnik z zakładów uspołecznionych „Siemens-Plania” w Berlinie, wystąpił z żądaniem zakazu faszystowskiej „Stahlhelmu”. Koehler w 1927 r. był członkiem tej organizacji. W oświadczeniu, jakie złożył podkreśla on, że w organizacji „Stahlhelmu” działają te same siły, które przyczyniły się już raz do rozpoczęcia wojny. Nam, robotnikom — oświadczył — nie jest potrzebny militarny. Pragniemy pokoju i jednolistości Niemiec.

O POMNIK GRENADIERÓW POLSKICH POLEGŁYCH WE FRANCJI

PARYŻ. Towarzystwo Przejazni Francusko-Polskie zwróciło się do polonii francuskiej z apelem o wzięcie udziału w pomniku ku czci grenadierów polskich, którzy polegali pod Dieuze w roku 1940. Został utworzony komitet organizacyjny, który ogłosi wkrótce konkurs na projekt pomnika.

ZWIĄZEK NIEMCÓW W TA PROPOZYCJE IZBY LUDOWEJ NRD

BERLIN. Jak donosi Duesseldorfu agencja ADN, „Związek Niemców walczących o jedność i wolność” (partia dr Wilhelma Wilhelma Elfesa) opublikował oświadczenie, w którym wita z zadowoleniem ostatnie propozycje przewodniczącego Izby Ludowej NRD dr Johanna Dieckmanna, skierowane do Bundestagu. Jak wiadomo przewodniczący Izby Ludowej zwrócił się do Bundestagu z propozycją wystąpienia przedstawicieli Niemiec w chodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej i ministrów spraw zagranicznych ZSRR, USA, Anglii, Francji o udział przedstawicieli obu części Niemiec w konferencji berlińskiej.

RUPERT KELLNER NA WOLNOŚCI

BERLIN. Jak podaje agencja ADN, władze bolszewickie puściły z więzienia Ruperta Kellnera, byłego redaktora odpowiedzialnego pisma „Die Wahrheit” — organu Komunistycznej Partii Niemiec w Hannowerze. Kellner został aresztowany w roku 1933, ponieważ w artykułach swoich zamieszczanych w pismach tego pisma demaskował wrogą pokojowi i ludowolitykę rządu Adenauera.

AMERYKANIE MUSIĄ ZREZYGNOWAĆ Z GRABIEŻY ZIEMI

BERLIN. Jak donosi agencja ADN, wskutek protestów ludności i władz miejscowych amerykańskie wojska okupacyjne musiały zrezygnować z zagarnięcia 1.500 hektarów ziemi w Nadrenii i w latynacie w okolicach miejscowości Leisel, Siesbach, Kurzweller. Tereny te miały służyć jako poligony wojskowe.